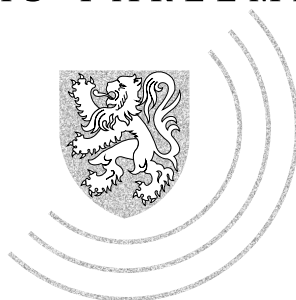

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2007-2008

14 februari 2008

VOORSTEL VAN DECREET

**– van de heer Tom Dehaene, de dames Sonja Claes en Anne Marie Hoebeke, de heren
Bart Van Malderen en Bart Caron en mevrouw Helga Stevens –**

**houdende wijziging van het decreet van 24 juli 1996 houdende regeling tot erkenning van de
instellingen voor schuldbemiddeling in de Vlaamse Gemeenschap**

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Algemeen

In het Vlaamse regeerakkoord 2004-2009 engageert de Vlaamse Regering zich ertoe “de problemen van overmatige schulden en afbetalingsproblemen gericht aan (te pakken)” (p. 35). In het geactualiseerde Vlaamse Actieplan Armoedebestrijding (2005-2009) van februari 2007 wordt gesteld: “Indien we verder werk willen maken van preventie van armoede en sociale uitsluiting, is het essentieel om te vertrekken van het basisprincipe dat armoede geen individueel probleem is. Het klopt immers niet dat mensen in armoede alleen verantwoordelijk zijn voor hun situatie of slachtoffer zijn van tegenslag of ongeval. Zo zijn de oorzaken van schulden vaak heel divers. Overmatige uitgaven (vaak als gevolg van de gemakkelijke kredietverstrekking) is maar één oorzaak. Persoonlijke tegenslagen (faillissement, echtscheiding, overlijden partner, ernstige ziekte enzovoort) kunnen de oorzaak zijn van een ernstig schuldprobleem. Maar dat allerlei kredieten de problemen de jongste jaren nog verergeren, is duidelijk. De Vlaamse overheid heeft hier dan ook een (preventieve) taak om de trend van het stijgend aantal mensen in schuldbemiddeling om te buigen.” (p. 3-4).

Een decreet van 24 juli 1996 regelt de erkenning van instellingen die aan schuldbemiddeling doen, in de zin van de wet van 12 juni 1991 op het consumentenkrediet. De openbare centra voor maatschappelijk welzijn en de centra voor algemeen welzijnswerk komen voor die erkenning in aanmerking. Dat decreet werd gewijzigd met een decreet van 28 april 2006 waarin bepaald wordt dat het jaarverslag van de instellingen voor schuldbemiddeling “een gestandaardiseerde registratie (moet bevatten) met betrekking tot de geboden schuldbemiddeling” (artikel 9, §2). Met die aanpassing legden de indieners, Tom Dehaene, Vera Jans, Kurt De Loor, Bart Caron, Vera Van der Borgh en Helga Stevens, mee de basis voor een onderbouwd Vlaams beleid inzake schuldenlast voor zowel preventie als remediëring. Inmiddels zette de Vlaamse Regering de nodige stappen om de nieuwe decretale bepalingen uit te voeren.

1. Met de voorliggende aanpassing scheppen de indieners van dit voorstel van decreet vooreerst de decretale basis voor de mogelijke subsidiëring van schuldbemiddeling zoals gedefinieerd in het decreet van 24 juli 1996.

2. Tussen de Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten en het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk kwam al in 1998 een samenwerkingsverband tot stand dat werkt rond schuldbemiddeling. Dat samenwerkingsverband wordt Vlaams Centrum Schuldbemiddeling genoemd¹. Het vormt en adviseert de schuldbemiddelaars van de erkende instellingen voor schuldbemiddeling.

Voor dat samenwerkingsverband worden van jaar tot jaar Vlaamse middelen vrijgemaakt², maar een structurele rechtsgrond daarvoor ontbreekt. Tijdens de commissiezitting van 10 oktober 2006 tekende voormalig minister Vervotte een toekomsttraject uit voor dat gesubsidieerde samenwerkingsverband: “Naast de bestaande vormings- en ondersteuningsopdracht voor de schuldbemiddelaars van de erkende diensten moet er bij het centrum ook ruimte komen voor taken als preventie en educatie; kennisverwerving, namelijk het verzamelen van statistische gegevens, ervaringen en behoeften van cliënten en het verhogen van inzichten en tendensen, dit alles in functie van beleidsvoorbereiding en beleidsuitvoering; het adviseren over de wet- en decreetgeving; de kwaliteitsbevordering en -bewaking van de centra voor schuldbemiddeling; het op weg helpen en wegwijzen maken van burgers door een goede informatieverstrekking. Dat zou dus een hele verbreding zijn van de werking en de opdracht van het Vlaams Centrum Schuldbemiddeling. Ik wil het centrum zien evolueren van een opleidingscentrum voor de diensten naar een onderzoeks-, informatie- en opleidingscentrum, waar ook burgers terecht kunnen. Het centrum moet voor mij ook heel duidelijk een beleidsinstrument zijn. Alles wat te maken heeft met beleidsvoorbereiding en een verdere beleidsuitvoering zou tot zijn takenpakket moeten behoren. Het overleg over de invulling van het Vlaams Centrum zal nog dit jaar leiden tot een vernieuwde overeenkomst met de voornoemde concrete doelstellingen. We hebben met deze mensen rond de tafel gezeten om te bekijken hoe zij de verbreding van die taken op zich kunnen nemen, welke voorstellen ze mogelijk achten en welke expertise ze daarvoor moeten aantrek-

¹ www.centrumschuldbemiddeling.be

² Deze middelen werden in vorige uitgavenbegrotingen ingeschreven onder begrotingsprogramma 41.8, basisallocatie 33.12 (‘Integratie kansarmen – subsidies voor initiatieven inzake deskundigheidsbevordering in het kader van de schuldbemiddeling’). In de uitgavenbegroting voor 2008 zijn deze middelen terug te vinden onder programma GC, basisallocatie 33.07 (‘Subsidies aan de vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten voor hun initiatieven in het kader van het Vlaams Centrum Schuldbemiddeling’): *Parl. St. VI. Parl. 2007-08, nr. 15/1, p. 174.*

ken”. Inmiddels namen de middelen voor het samenwerkingsverband toe en wordt daarvoor in de uitgavenbegroting van 2008 274.000 euro uitgetrokken. De beleidsbrief Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2007-2008 stelt dat in 2008 ervoor gezorgd zal worden “dat het Vlaams Centrum Schuldbemiddeling recurrent kan rekenen op het verhoogde bedrag van 274.000 EUR om deze bijkomende taken verder uit te voeren” (*Parl. St. Vl. Parl.* 2007-08, nr. 1405/1, p. 73).

Met dit voorstel van decreet wordt een herkenbare decretale basis gecreëerd voor de bestaande subsidiëring van het Vlaams Centrum Schuldbemiddeling. Dat moet ook mogelijkheden openen om andere middelen aan te trekken (zie hieronder). Door het huidige samenwerkingsverband, zij het met een uitbreiding van partners, te benoemen als Vlaams Centrum Schuldenlast in het decreet van 24 juli 1996 – de meest aangewezen plaats – wordt de noodzakelijke onderbouw en continuïteit verzekerd voor het beleid inzake de preventie van schuldenlast en de schuldbemiddeling.

Gelijksoortige centra zijn onder andere het Nationaal Instituut voor Budgetvoorlichting in Nederland (opgericht in 1979)³, de ASB Schuldnerberatungen GmbH in Oostenrijk⁴, de Bundesarbeitsgemeinschaft Schuldnerberatung e.V. in Duitsland⁵, de Stowarzyszenie Krzewienia Edukacji Finansowej in Polen⁶, het Observatoire du Crédit et de l'Endettement in het Waalse Gewest⁷ en het Steunpunt voor de Diensten Schuldbemiddeling van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest⁸ (opgericht in 2003).

3. Naast het creëren van de decretale basis voor de mogelijke subsidiëring van schuldbemiddeling en de decretale benoeming van het reeds gesubsidieerde samenwerkingsverband als Vlaams Centrum Schuldenlast, worden in het decreet van 24 juli 1996 nog een aantal legistieke correcties doorgevoerd.

De indieners van dit voorstel van decreet herinneren eraan dat belangrijke sleutels voor de aanpak van schuldenlast, zoals de kredietverstrekking, bij de federale wetgever berusten.

Commentaar bij de artikelen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Artikel 2

De titel van het decreet van 24 juli 1996 wordt aangevuld als gevolg van de decretale basis die wordt gecreëerd voor de mogelijke subsidiëring van schuldbemiddeling en de opname van het Vlaams Centrum Schuldenlast in het decreet. Vermits het hier gaat om een gemeenschapsaangelegenheid, is het niet nodig om in de titel te verwijzen naar de Vlaamse Gemeenschap.

Artikel 3

Het decreet van 24 juli 1996 moet noodzakelijkerwijze worden ingedeeld in hoofdstukken (als gevolg van de opname van het Vlaams Centrum Schuldenlast in het decreet).

Artikel 4

Artikel 2 van het decreet van 24 juli 1996 bepaalt: “Dit decreet regelt de erkenning van instellingen die aan schuldbemiddeling, zoals bepaald in artikel 1, 13°, van de wet van 12 juni 1991 op het consumentenkrediet, doen”. Het voorstel van decreet creëert een ruimer toepassingsgebied door de opname van het Vlaams Centrum Schuldenlast. Daarom is het wenselijk die bepaling te herformuleren.

Artikel 5

Er wordt een hoofdstuk II gecreëerd dat de bepalingen inzake de erkenning van instellingen voor schuldbemiddeling bevat.

Artikel 6

Door de wijziging van artikel 2 van het decreet van 24 juli 1996, moet artikel 3 eveneens worden aangepast.

³ www.nibud.nl

⁴ www.schuldnerberatung.at

⁵ www.bag-schuldnerberatung.de

⁶ www.skef.pl

⁷ www.observatoire-credit.be

⁸ www.grepa.be

Artikel 7

De terminologie ‘erkende instellingen voor algemeen welzijnswerk’ is niet meer correct. De decreetgever beoogt hier de autonome centra voor algemeen welzijnswerk als bedoeld in artikel 2, 5°, van het decreet van 19 december 1997 betreffende het algemeen welzijnswerk.

Artikel 8

In artikel 9 van het decreet van 24 juli 1996 wordt gewag gemaakt van ‘erkende instellingen’. Hier wordt de correcte terminologie gebruikt: ‘erkende instellingen voor schuldbemiddeling’.

Artikel 9

Er wordt in een decretale basis voor de mogelijke subsidiëring van erkende instellingen voor schuldbemiddeling voorzien. De uitvoeringsbepalingen van die subsidiëring moeten door de Vlaamse Regering worden uitgewerkt. De inzichten die ontstaan uit de verwerking van de gestandaardiseerde registraties van de geboden schuldbemiddeling kunnen mee aan de basis liggen van het uit te werken subsidiestelsel.

Artikel 10

Artikel 10 van het voorstel van decreet schept de decretale basis voor de subsidiëring van een Vlaams Centrum Schuldenlast⁹. Er wordt bewust gekozen voor een nieuwe benaming, vermits de bestaande benaming (Vlaams Centrum Schuldbemiddeling) minder tegemoetkomt aan de opdrachten die recent aan het centrum werden toegewezen. Het centrum moet een vereniging zonder winstoogmerk zijn, waardoor het ook in staat wordt gesteld om zelf personeel aan te werven.

De voorziene rechtspersoonlijkheid opent mogelijkheden om bijvoorbeeld ook federale en Europese middelen aan te trekken. Ter illustratie:

- in de aangenomen met redenen omklede motie van Tom Dehaene, Vera Van der Borgh, Helga Stevens, Bart Caron, Bart Van Malderen en Steven Vanackere tot besluit van de op 23 januari 2007 in commissie gehouden interpellatie over de groeiende schuldenproblematiek in Vlaanderen werd aan de Vlaamse Regering gevraagd om er bij

de federale regering voor te pleiten dat het Vlaams Centrum Schuldbemiddeling ook middelen kan krijgen voor hetzelfde soort opdrachten als deze die vervuld worden door het Observatoire du Crédit et de l’Endettement in het Waalse Gewest¹⁰ (bijvoorbeeld studies in opdracht van de Federale Overheidsdienst Economie, KMO, Middenstand en Energie);

- in de wet van 5 juli 1998 betreffende de collectieve schuldenregeling en de mogelijkheid van verkoop uit de hand van de in beslag genomen onroerende goederen¹¹ wordt een Fonds ter bestrijding van de Overmatige Schuldenlast opgericht. Dat Fonds kan onder meer aangewend worden voor “(d)e betaling van maatregelen inzake informatie en sensibiliseren gericht tot de personen bedoeld in deze wet met betrekking tot de doelstellingen en de werking van deze wet, en meer in het algemeen, de financiering van maatregelen inzake informatie en sensibiliseren omtrent schuldoverlast”. Die mogelijkheid moet nader ingevuld worden met een koninklijk besluit (artikel 20, §3, 3°, van de wet van 5 juli 1998). Een koninklijk besluit van 9 augustus 2002 bepaalt dat een bedrag van ten hoogste 25 percent van de door de kredietverleners aan het fonds verschuldigde bijdragen gebruikt mag worden ter betaling van de maatregelen inzake informatie en sensibilisatie. De selectie van de projecten moet gebeuren door een begeleidingscomité, dat tevens de selectieprocedure en de beoordelingscriteria moet bepalen. Het begeleidingscomité moet de geselecteerde projecten voorleggen aan de ministers bevoegd voor economie en voor consumentenzaken. Het Vlaams Centrum Schuldenlast kan een belangrijke rol vervullen in het aanbrengen van projecten¹²;
- bij het aantrekken van Europese middelen moet onder meer gedacht worden aan de mogelijkheden die het Europees Sociaal Fonds biedt.

Deze decretale basis schept ook mogelijkheden voor het samenwerkingsverband om in andere organen vertegenwoordigd te zijn. Daarbij kan onder andere gedacht worden aan het European Consumer Debt Network¹³, waar het Waalse Observatoire du Crédit et de l’Endettement reeds deel van uitmaakt. In een federale context is het ook denkbaar dat het Vlaams Centrum Schuldenlast deel gaat uitmaken van het genoemde Begeleidingscomité bij het Fonds

⁹ De figuur van de erkenning moet welzijnsrechtelijk worden voorbehouden voor meerdere voorzieningen, en niet voor één organisatie.

¹⁰ *Parl. St.* VI. Parl. 2006-07, nr. 1084/1.

¹¹ B.S. 31 juli 1998.

¹² Art. 4bis KB 9 augustus 2002 tot regeling van de werking van het Fonds ter bestrijding van Overmatige Schuldenlast, Belgisch Staatsblad van 6 september 2002.

¹³ www.ecdn.eu

ter bestrijding van de Overmatige Schuldenlast. Dat comité moet jaarlijks advies uitbrengen over de uitgevoerde maatregelen inzake informatieverlening en moet sensibiliseren omtrent schuldoverlast.

Momenteel maken de Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten (voor de openbare centra voor maatschappelijk welzijn) en het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk (voor de centra voor algemeen welzijnswerk) deel uit van het samenwerkingsverband dat Vlaams Centrum Schuldbemiddeling wordt genoemd. Van het Vlaams Centrum Schuldenlast kunnen die organisaties opnieuw de samenstellende leden zijn. Om als Vlaams Centrum Schuldenlast gesubsidieerd te kunnen worden, moet de vereniging ook bestaan uit een aantal andere organisaties die betrokken zijn bij schuldenproblemen. Het gaat minstens om:

- een organisatie die de consumenten vertegenwoordigt. De indieners menen dat Test-Aankoop momenteel de meest representatieve organisatie ter zake is;
- een organisatie die de Nederlandstalige balies van België vertegenwoordigt. De advocaten kunnen optreden als schuldbemiddelaars. Daarbij moet worden gedacht aan de Orde van Vlaamse Balies;
- een organisatie die de Nederlandstalige notarissen vertegenwoordigt. De notarissen kunnen optreden als schuldbemiddelaars. De Koninklijke Federatie van het Belgisch Notariaat komt daarvoor in aanmerking;
- een organisatie die de Nederlandstalige gerechtsdeurwaarders vertegenwoordigt. De gerechtsdeurwaarders kunnen optreden als schuldbemiddelaars. De Nederlandstalige gerechtsdeurwaarders worden vertegenwoordigd door de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders van België;
- een beroepsvereniging die de sector van de kredietverstrekking aan natuurlijke personen vertegenwoordigt. De Beroepsvereniging van het Krediet is het meest representatief, zowel wat het consumentenkrediet als het hypothecaire krediet betreft.

Die minimale samenstelling is als een subsidievoorwaarde geformuleerd. De organisaties zijn – de grondwettelijke vrijheid van vereniging indachtig – juridisch vrij om daar al dan niet op in te gaan. Het kan evenwel niet de bedoeling zijn dat een organisatie

daar niet op wil ingaan of afhaakt, wat de start of de werking van het Vlaams Centrum Schuldenlast in de weg zou staan. Daarom wordt de Vlaamse Regering de mogelijkheid geboden om de voorwaarden te bepalen waaronder afwijkingen kunnen worden toegestaan op de minimale samenstelling. Anderzijds – eveneens met respect voor de vrijheid van vereniging – is de vereniging vrij om nog andere actoren op te nemen.

De indieners van het voorstel van decreet nemen als subsidievoorwaarde ook op dat de raad van bestuur van deze vereniging moet bestaan uit de organisatie die de openbare centra voor maatschappelijke welzijn in de Vlaamse Gemeenschap vertegenwoordigt en de organisatie die de centra voor algemeen welzijnswerk vertegenwoordigt en ten minste twee andere actoren die, luidens de subsidievoorwaarden, deel moeten uitmaken van de vereniging.

Aan het Vlaams Centrum Schuldenlast worden verschillende opdrachten toegewezen:

- 1° Het Vlaams Centrum Schuldenlast moet expertise opbouwen rond de preventie en remediëring van schuldenproblemen. Onder ‘schulden’ worden hier de meest uiteenlopende schulden verstaan: consumentenkredieten, hypothecaire kredieten, leningen, belastingschulden, onbetaalde ziekenhuisfacturen, huurschulden, energieschulden enzovoort.
- 2° Tegenover de subsidiëring van het centrum staat ook de opdracht om de gestandaardiseerde registratie met betrekking tot de geboden schuldbemiddeling te verwerken (zie hierboven).
- 3° Daarnaast is het centrum belast met de vorming en de inhoudelijke ondersteuning van de personen die aan schuldbemiddeling doen. Met die formulering worden niet langer enkel de maatschappelijk werkers en juristen beoogd die verbonden zijn aan de erkende instellingen voor schuldbemiddeling (zie artikel 5 van het decreet), maar alle personen die aan schuldbemiddeling doen.
- 4° Het Vlaams Centrum Schuldenlast moet ook programma's ontwikkelen rond de preventie van schuldenproblemen. Het Vlaams Centrum Schuldenlast kan de Vlaamse Regering in dat verband bijstaan om gevolg te geven aan de met redenen omklede motie bij de beleidsnota Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2004-2005, waarin de

Vlaamse Regering wordt gevraagd om preventieve strategieën te ondersteunen tegen overmatige schuldenlast, in het bijzonder bij jongeren en jonge gezinnen (*Parl. St.* VI. Parl. 2004-05, nr. 93/5). Het spreekt voor zich dat het Vlaams Centrum Schuldenlast belangrijke actoren, zoals het onderwijs, kan betrekken bij de ontwikkeling van die programma's.

5° Verder is het centrum belast met de kwaliteitsbevordering en -bewaking bij de erkende instellingen voor schuldbemiddeling.

6° Het Vlaams Centrum Schuldenlast moet op een efficiënte en effectieve wijze informatie verstrekken rond schuldbemiddeling.

7° Het centrum wordt ook belast met het formuleren van beleidsaanbevelingen rond schuldenlast. Het centrum moet daarvoor een beroep doen op een werkgroep die zij aanstuurt. In de beleidsbrief Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2007-2008 wordt daarop reeds geanticipeerd: "We richtten een Vlaams Platform Schuldoverlast op, dat tweemaal per jaar bijeenkomt en waarin academici, verbruikersorganisaties en vertegenwoordigers van betrokken juridische en sociale instellingen reflecteren over de problematiek en de mogelijke aanpak. Dit Platform kwam in 2007 bijeen op 19 april en 27 september." (*Parl. St.* VI. Parl. 2007-08, nr. 1405/1, p. 73). De beoogde actoren voor de werkgroep zijn diegene die deel uitmaken van het Vlaams Centrum Schuldenlast, maar ook de volgende actoren moeten worden uitgenodigd:

- het Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen;
- de Centrale voor kredieten aan particulieren van de Nationale Bank van België;
- een vertegenwoordiger van de personen die activiteiten van minnelijke invordering van schulden ontwikkelen. Met die omschrijving wordt verwezen naar de 'incassobureaus'. Zonder als zodanig genoemd te worden, worden hun activiteiten genormeerd in de wet van 20 december 2002 betreffende de minnelijke invordering van schulden van de consument;
- een rechter bij een arbeidsrechtbank of een raadsheer bij een arbeidshof;

- een beslagrechter;
- een vertegenwoordiger van de leveranciers van elektriciteit, aardgas en water;
- een of meerdere deskundigen uit de academische wereld.

8° Tot slot moet het Vlaams Centrum Schuldenlast contacten onderhouden met gelijksoortige centra in het binnen- en buitenland.

De indieners wijzen erop dat de nu decretaal vastgelegde opdrachtomschrijving niet ten koste mag gaan van de oorspronkelijke opdracht, namelijk de ondersteuning van de erkende instellingen voor schuldbemiddeling.

De uitvoerende macht wordt belast met het bepalen van de nadere voorwaarden van de subsidiëring, met dien verstande dat de subsidie slechts kan worden toegekend op basis van een jaarplanning. Het Vlaams Centrum Schuldenlast zal jaarlijks een activiteitenverslag moeten opstellen.

Artikel 11

Zie verantwoording bij artikel 3.

Tom DEHAENE

Sonja CLAES

Anne Marie HOEBEKE

Bart VAN MALDEREN

Bart CARON

Helga STEVENS

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

Het opschrift van het decreet van 24 juli 1996 houdende regeling tot erkenning van de instellingen voor schuldbemiddeling in de Vlaamse Gemeenschap wordt vervangen door wat volgt:

“Decreet van 24 juli 1996 houdende regeling tot erkenning en subsidiëring van de instellingen voor schuldbemiddeling en tot subsidiëring van een Vlaams Centrum Schuldenlast”.

Artikel 3

De artikelen 1 en 2 van hetzelfde decreet worden gegroepeerd onder het volgende opschrift:

“HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen”.

Artikel 4

Artikel 2 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 2

In dit decreet wordt onder schuldbemiddeling de dienstverlening verstaan als bedoeld in artikel 1, 13°, van de wet van 12 juni 1991 op het consumentenkrediet.”.

Artikel 5

De artikelen 3 tot en met 10 van hetzelfde decreet worden gegroepeerd onder het volgende opschrift:

“HOOFDSTUK II

Instellingen voor schuldbemiddeling”.

Artikel 6

Artikel 3, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt vervangen door volgende bepaling:

“De Vlaamse Regering stelt de procedure vast voor de aanvraag tot erkenning van instellingen die aan schuldbemiddeling doen, de hernieuwing van de erkenning en voor de bekendmaking van de erkenning en hernieuwing.”.

Artikel 7

In artikel 6, 2°, van hetzelfde decreet worden de woorden “erkende instellingen voor algemeen welzijnswerk” vervangen door de woorden: “autonome centra voor algemeen welzijnswerk die erkend zijn krachtens het decreet van 19 december 1997 betreffende het algemeen welzijnswerk”.

Artikel 8

In artikel 9, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 28 april 2006, worden tussen de woorden “erkende instellingen” en het woord “moeten”, de woorden “voor schuldbemiddeling” ingevoegd.

Artikel 9

In hetzelfde decreet wordt een artikel 10bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 10bis

De Vlaamse Regering kan de erkende instellingen voor schuldbemiddeling subsidiëren. Zij bepaalt hiertoe de regels met betrekking tot de aanvraag, de vaststelling, de toekenning en de vereffening van de subsidie.”.

Artikel 10

In hetzelfde decreet wordt een hoofdstuk III, bestaande uit artikel 10ter ingevoegd, dat luidt als volgt:

“HOOFDSTUK III

Vlaams Centrum Schuldenlast

Artikel 10ter

§1. De Vlaamse Regering kan een vereniging zonder winstoogmerk subsidiëren als Vlaams Centrum Schuldenlast wanneer deze vereniging aan de volgende voorwaarden voldoet:

1° de volgende actoren maken deel uit van de vereniging:

- a) een organisatie die de consumenten vertegenwoordigt;
- b) een organisatie die de openbare centra voor maatschappelijke welzijn in de Vlaamse Gemeenschap vertegenwoordigt;
- c) een organisatie die de centra voor algemeen welzijnswerk vertegenwoordigt;
- d) een organisatie die de Nederlandstalige balies van België vertegenwoordigt;
- e) een organisatie die de Nederlandstalige notarissen vertegenwoordigt;
- f) een organisatie die de Nederlandstalige gerechtsdeurwaarders vertegenwoordigt;
- g) een beroepsvereniging die de sector van de kredietverstrekking aan natuurlijke personen vertegenwoordigt.

De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden waaronder afwijkingen kunnen worden toegestaan op deze minimale samenstelling;

2° de raad van bestuur van de vereniging bestaat uit de actoren bedoeld in punt 1°, b) en c), en minstens twee andere actoren bedoeld in punt 1°;

3° de vereniging vervult minstens de volgende opdrachten:

- a) zij bouwt expertise op rond de preventie en remediëring van schuldenproblemen;
- b) zij verwerkt de gestandaardiseerde registratie bedoeld in artikel 9, §2;
- c) zij biedt permanente vorming en inhoudelijke ondersteuning aan personen die aan schuldbemiddeling doen;
- d) zij ontwikkelt programma's rond de preventie van schuldenproblemen;
- e) zij is verantwoordelijk voor de kwaliteitsbevordering en -bewaking bij de erkende instellingen voor schuldbemiddeling;
- f) zij is verantwoordelijk voor een efficiënte en effectieve informatieverstrekking rond schuldbemiddeling;
- g) zij formuleert beleidsaanbevelingen rond schuldenlast en doet hiervoor een beroep op een werkgroep die zij aanstuurt en die bestaat uit de actoren bedoeld in 1° en waarvoor ook de volgende actoren worden uitgenodigd:
 - 1) het Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen, bedoeld in het decreet van 21 maart 2003 betreffende de armoedebestrijding;
 - 2) de Centrale voor kredieten aan particulieren van de Nationale Bank van België;
 - 3) een vertegenwoordiger van de personen die activiteiten van minnelijke invordering van schulden ontwikkelen;
 - 4) een rechter bij een arbeidsrechtbank of een raadsheer bij een arbeidshof;

- 5) een beslagrechter;
- 6) een vertegenwoordiger van de leveranciers van elektriciteit, aardgas en water;
- 7) een of meer deskundigen uit de academische wereld;
- h) zij onderhoudt contacten met analoge centra in binnen- en buitenland.

§2. De subsidie wordt toegekend op basis van een jaarplanning.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden van de subsidiëring bedoeld in §1.

Het Vlaams Centrum Schuldenlast rapporteert jaarlijks over zijn activiteiten in de vorm van een inhoudelijk en financieel verslag. De Vlaamse Regering bepaalt de datum van indiening, de inhoud en de vorm van dat verslag.”.

Artikel 11

Artikel 11 van hetzelfde decreet wordt gegroepeerd onder het volgende opschrift:

“HOOFDSTUK IV

Slotbepaling”.

Tom DEHAENE

Sonja CLAES

Anne Marie HOEBEKE

Bart VAN MALDEREN

Bart CARON

HELGA STEVENS
